

N:o 21.

Af herr **A. F. Broström**, om ändrad lydelse af § 14 Riksdagsordningen.

Ehuru konstitutionsutskottet vid 1888 års riksdag, genom en lång utredning sökte visa obehöfligheten af då föreslagen utsträckning af politisk rösträtt, har utskottets motivering dock icke kunnat öfvertyga mig att det ligger rättvisa uti att endast 6,63 procent af landets hela befolkning, enligt Statistiska centralbyråns redogörelse för 1885, egde valrätt till Andra Kammaren.

Förra årets riksdags konstitutionsutskott visar, att en relativ tillväxt af valmanskorpsen egt rum genom »penningevärdets fortgående fall och arbetslönernas stigande»; men denna tillväxt är, enligt utskottets beräkning, endast 1,03 procent under en tid af 13 år. En något raskare utjemning af gränserna emellan röstberättigade och icke röstberättigade vid riksdagsmannaval till Andra Kammaren anser jag dock nödig. Många företeelser tyda på att så är, såsom de mer och mer höjda ropen på streckets sänkande, den tilltagande emigrationen och nästan hela pressens sammanstående uttalande om utsträckt rösträtt.

En utsträckning af den politiska rösträtten synes mig nu vara så mycket mer af behovet påkallad, som väsentliga förändringar inträdt sedan vår nu gällande riksdagsordning antogs. Den allmänna värnpligten har tillkommit, införandet af tullavgifter å spanmål och mjöl likasom å många andra nödiga födoämnen, hafva pålagts folket. Billigheten och rättvisan fordrar, att de, som stå utom politiskt inflytande och få bära sådana tunga bördor, måtte få någon motsvarande rättighet. Billigt är att de med sin röst få deltaga i val af dem, som gemensamt med landets regering stifta lagar.

Följdriktigt vore allmän rösträtt, men en sådan hastig utveckling torde knappast vara välbetänkt och icke heller af behovet påkallad. Ett mindre steg i den rätta riktningen synes mig för tillfället tillräckligt att uppfylla de icke röstegandes billiga kraf.

Jag inskränker mig till att vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte antaga att hvila till grundlagsenlig behandling följande förändrade lydelse af 14 § i riksdagsordningen:

Valrätt tillkommer inom den kommun, der han bosatt är, en hvar i kommunens allmänna angelägenheter röstberättigad man, hvilken antingen eger eller med stadgad åborätt innehafver fast egendom på landet eller i stad till ett taxeringsvärde af minst femhundra riksdaler, eller för lifstid eller för minst fem år arrenderar jordbruksfastighet till taxeringsvärde, ej understigande tre tusen riksdaler, eller ock är uppskattad till en årlig inkomst af minst femhundra riksdaler.

Stockholm den 24 januari 1889.

A. F. Broström.